

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1885/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милица Дулановић, адвокат из ..., против тужене „Banca Intesa“ АД Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења делимичне ништавости уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2077/2019 од 28.11.2019. године, у седници одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2077/2019 од 28.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2077/2019 од 28.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 412/19 од 19.09.2019. године, одбијен је приговор месне ненадлежности суда, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је ништава одредба члана 3 5. Уговора о кредиту – готовински кредит број ..., одредба члана 3. 5. Уговора о кредиту – готовински кредит број ..., одредба члана 3. 5 Уговора о кредиту – готовински кредит број ..., одредба члана 3.5. Уговора о кредиту – рефинансирање .. и одредба члана 3. 5 Уговора о кредиту – готовински кредит број .. и обавезана је тужена да тужиљи исплати износ од 1.450,00 динара са законском затезном каматом од 12.06.2012. године па до исплате, износ од 1.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.05.2014. године па до исплате, износ од 1.200,00 динара са законском затезном каматом од 19.05.2015. године па до исплате, износ од 2.340,10 динара са законском затезном каматом од 21.07.2015. године па до исплате и износ од 1.600,00 динара са законском затезном каматом од 09.10.2015. године па до исплате, као и на име трошкова парничног поступка износ од 62.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 2077/2019 од 28.11.2019. године, жалба тужене је одбијена, првостепена пресуда потврђена и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из разлога садржаних у одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Нижестепени судови су на основу утврђеног чињеничног стања донели одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 22.05.2018. године и израженим у бројним пресудама Врховног касационог суда. Према овом правном ставу, банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштање кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Правноснажном пресудом донетом у другом степену окончан је поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, није дозвољена ревизија.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић